

statistika izkazuje ravno v narodnostno nevarnih krajih največ analfabetov?

Taka in enaka vprašanja si stavimo. Ne gre za to, k d o jih stavi. Le razmotrujmo vsako vprašanje!

Podrobno, iskreno in vztrajno bodi naše delo. Končujem: vsi na delo za izobrazbo naroda, vsi na krov v obrambo slovenske narodnosti. Da bo naše delo močna stavba, glejmo pred vsem na dober temelj, ki je — ljudska šola.

* * *

Resolucija.

Mi vztrajamo na šolskem programu, ki smo ga lani razvili o priliki ustanovnega občnega zbora naše stranke ter hočemo z organiziranim podrobnim delom stremeti za njega uresničenje.

Zdravemu razvoju ljudske šole, ki je na Štajerskem žalibog do danes edina panoga šolstva, ki smo je deležni tudi mi Slovenci, hočemo posvetiti vso pozornost.

Pri tej priliki moramo odločno zavračati hujskanje in sumničenje zoper ljudsko šolo in narodno učiteljstvo kakor tudi po preosnovi ljudske šole v nazadnjaškem smislu.

Najodločneje tudi protestujemo zoper sistematično zapostavljenje in ponemčevanje slovenskega šolstva ter bomo tudi storili, skrajne korake, da priborimo slovenskemu šolstvu zakonito z jamčeno enakopravnost.

Krajni in okrajni odbori naj pazno motrijo šolske razmere svojega okoliša ter o vsaki tozadevni nepostavnosti ali krivici točno in stvarno poročajo strankinemu osrednjemu odboru, ki stori potem primerne korake.

Goriške učiteljice.

Sestanek, ki so ga priredile učiteljice goriškega, tolminskega in sežanskega šolskega okraja v Gorici dne 2. t. m., je uspel na splošno zadovoljstvo. Udeležilo se ga je precejšnje število učiteljic. Značilno pa je, da so prispele k temu shodu iz najoddaljenejših krajev, a izostale so one, ki bi bile najlažje prišle brez troškov in truda.

Sklicateljica, tov. Drag. Pavšičeva, pozdravi prisotne ter jim pojasni namen, ki ga ima ta sestanek. Shodu je predsedovala na splošno željo ona sama, zapisnik je vodila tov. Lilče Katnikova. Tov. F. Živčeva prečita svoj marljivo in temeljito sestavljeni referat, ki govori v njem o organizaciji, o nje pomenu in potrebi, očrta organizacijo in uspehe ženstva drugod ter nas z živo besedo navdušuje, naj bi se poprijele najresnejšega dela v svoj in narodov prospeh. Evo nekaj misli iz njenega referata: Poročevalka meni, naj bi se kako združile, naj bi osnovala društvo učiteljic, ki bi zastopalo specialne interese učiteljic, skrbelo za njih obstoj in napredek ter učilo in bodrilo nas na delo. — „Dokler bomo takole mirno živele s svojimi nemimi ideali,“ pravi, „ne bodo nas upoštevali. In če nam naša učiteljska društva, katerim edino imamo biti hvaležne za vsako dosedanje pridobitev, če nam ta društva pribore kak priboljšek, moramo sprejemati to kot milodar požrtvovalnih, delavnih naših moških kolegov. To pa človek ne sprejema s ponosom.“ — Namera združenja pa nima namena cepiti moči od že obstoječih učiteljskih društev, temveč jih tem intenzivnejše podpirati. Obuditi ima doslej nedelavne, speče moči k skupnemu delu v prospeh celokupnega učiteljstva! V svojih sestankih bi se kolegije med seboj spoznavale, bodrile in učile, proučevale bi svoje težnje in stremeljenja. Rezultate in sklepe svojih zborovanj pa bi predlagale centralnim, bodisi okraj. društvom ali

deželnemu učit. društvu v presojanje in nadaljno razmotrivanje. Referentinja omenja dalje nedelavnost, brezbriznost in nevednost učiteljic v društvih, ki se nam jo, žal, dostikrat po pravici predbaciva. —

Priznati je treba referentinji, da ima lepe ideje in čiste, najblažje nazore. Dal Bog, da bi se čim preje realizirali!

Sprejela se je resolucija, da se za prvi čas ustanovi nekak klub v svrhu spoznavanja samih sebe in boljšega zblizanja. Izvolilo se je v vsakem okraju zaupnico, ki ima pozvedeti mnjenja posameznic v svojem okraju ter poročati o tem pri prihodnjem sestanku. — Govora je bilo tudi o „prizadetih učiteljicah“, ki jadikujejo v „Gorici“ z dne 5. oktobra t. l. zaradi dozdevnih krivic, ki se jim baje gode. Oni dopis v imenovani številki „Gorice“ se odločno obsoja; tako pisarjenje ne dela časti dopisnicam ter kaže naravnost njih omejenost in nezrelost. „Prizadete“ se opozarja, naj se drugič obrnejo na pristojno mesto, in se jih pozivlje, naj bodo vbodoče toliko častne, da podpišejo z lastnim imenom svoj „glas iz učiteljskih krogov“.

Pred zaključkom prečita predsednica brzoglavko tovarišice Zemljane, ki se je vzela radostno na znanje, zahvali se na udeležbi in pozornosti, nakar smo se razšle vedrih obrazov, polne duha naprednosti in podjetnosti, želeče si veselega snidenja pri zopetnem sestanku. Gospici Pavšičevi, smo hvaležne, da nas dramí in budi na delo. Smelo je storila prvi korak za nas, zato: Živela! Naprej! Pojdimo za njo vse kot ena! —

Duh časa.

V.

Slovenski klerikalizem je bil od nekdanj moderni šoli in učiteljstvu do skrajnosti sovražen. Pisal je o nas in o šoli tako podlo, zaničljivo in nekrščansko, da si nikakor ni mogel prisvojiti naših sre in naguenja do te stranke. Učiteljstvo se mora potegovati za čast svojega stanu, mora odbijati vse lažnive napade, neopravičena sumničenja in razno hudobno in izmišljeno natolcevanje in obrekovanje, drugače bi svet o nas sodil jako slabo. Največ se imamo zahvaliti klerikalizmu, da smo tako izborno organizirani in delavni. Ni bil zaman naš mnogoletni boj; učiteljstvo je s tem natančno spoznalo svoje prijatelje in sovražnike; je spoznalo natančno namene našega klerikalizma, zato je ostalo prav z malimi izjemami svojemu poklicu in naprednemu duhu časa zvesto tako, da ga ni omajal noben sovražni naval, ki je vedno butal z elementarno silo na naše viste. Da je to res, priča naš klerikalizem sam v št. 22 „Domoljuba“, ki se glasi tako-le: „Liberalni učitelji in „S. L. S.“. Kakor pri vseh volitvah, tako so bili tudi pri zadnjih državnozborskih volitvah najhujši priganjači za propadlo liberalno stranko naši učitelji. Nismo mislili, da so ti tako zaslepljeni. Saj morajo vendar videti — slepi niso — da je ogromna večina ljudstva v našem taboru in da se ravno s takimi nastopi še bolj odtujujejo ljudstvu. Če jih ljudstvo ne mara se pa jeze in pravijo, da jim „Domoljub“ izpodkopava ugled. Ne „Domoljub“ pač pa protiljudsko postopanje, ki se kaže ob vseh volitvah, jemlje ugled učiteljstvu. Če je vsa fara složna za našega kandidata, je skoraj gotovo liberalni učitelj proti. Zato vidimo v mnogih volilnih krajih samo po en glas liberalnega učitelja. S. L. S. napreduje s silnimi koraki. Ne bo več dolgo, ko dobi večino v deželni zbornici. In prvi, ki se bodo oglasili za izboljšanje plač, bodo učitelji. Ali bo mogoče našim poslancem, ki vidijo strastno gonjo proti njim, glasovati za izboljšanje plač takemu učiteljstvu?! Dobro nam je znano, da je mnogo učiteljev po deželi, ki obsojajo to gonjo kakor tudi

umazano pisavo „Učit. Tov.“, a boje se terorizma, zato lepo molče. Skrajni čas bi pa bil, da se ti vzdignejo in glasno povedo Dimniku, Jelencu, Ganglu, Črnagoju in drugim kričanjem, naj ponehajo s svojo nespametno in učiteljstvu škodljivo politiko.“

To je za nas laskavo priznanje, da učiteljstvo ni okuženo s klerikalnim, protinarodnim, krivoverskim in smradljivim duhom, in tako upamo, da bo tudi vedno ostalo. Kar se tiče omahljiveev, nezadovoljnežev in terorizma, je pa gola laž in pobožna klerikalna želja. Ako pride S. L. S. na krmilo v deželni zbor, se nam ne more goditi slabši kakor sedaj, ker ima tudi vlada pri tem nekaj govoriti, ne pa smrtni sovražniki učiteljstva in šolstva sami. Učiteljstvo bi se izneverilo svojemu stanu in poklicu, ako bi upognilo svoj tilnik pred zatiraleci šolstva, učiteljstva, omike in napredka samo iz kruhoborstva. Značajan mož se ne upogne vsaki sapi. Mi bomo zahtevali — in ne prosili niti beračili, kakor nam sramotilno vedno predbaciva klerikalizem — kar nam gre po človeški in božji postavi. Vemo prav dobro že naprej, da bo on s svojimi zastopniki pri uravnavi naših plač kakor vselej najbolj nasproten, ker je njegovo geslo biti šolstvu, učiteljstvu in narodnemu napredku nasproten. On ne pozna vnebovpijočih grehov, ampak smatra jemati delavcem in najemnikom zaslužen plačilo, za Bogu zaslužno delo, ker je na popolni krivoverski poti. Tudi političnega takta ne bo hotel poznati, češ, zadovoljimo jih in s tem jim dokažemo, da nismo res taki. Do absolutne klerikalne vlade v naši deželi je pa po našem mnenju še dolga pot. Kar pa se tiče umazane pisave v „Učit. Tovarišu“, je bilo res tako umazano za naš klerikalizem, da si ni upal po tolikoletnem izzivanju dati niti odgovora na naše z dejstvi podprta dokazila. Napovedal nam je boj na življenje in smrt, a sramotno se je umaknil z bojnega polja, zbal se je svojih orgij, ne upa si na dan, ker dobro ve, da imamo v zalogi toliko smrtonosnega streljiva, da se sovražnika ne bojimo prav nič. Umazanec se je skril v potuhnjeno molčečnost, le izza kulis bljuje strup, ter kaže s svojim doslednim delom, da je nepoboljšljiv, trmast in hudoben. Mi pa imamo trdno zavest, da duh časa premaga vse ovire.

Padli so nekdanji tirani, prisijala je svobodna demokratska doba, pasti bo morala tudi z obraza hinavska krinka našega klerikalizma, ki pod zaščito zlorabe vere vara naš nerazsodni, pobožni in Bogu vdani ubogi narod. Pri zadnjih volitvah se je pa pokazalo, da je mnogo ljudi, ki ne trobijo v klerikalni rog — in teh ne bo vedno manj, marveč vedno več, za to bo skrbelo poleg drugih tudi učiteljstvo.

Kako visoko ceni naš klerikalizem delovanje učiteljstva, je pokazal nehote indirektno v štev. 23. „Domoljuba“: „Liberalno učiteljstvo je bilo povsod poraženo s svojimi kandidati. Pobijalo je na vso moč kandidature dr. Šusteršiča, dr. Korošca, dr. Benkoviča, dr. Žitnika, dr. Gregorčiča, a vsi so zmagali z velikimi večinami. „Učit. Tov.“ molči o teh zmagah, pač pa se veseli, da je prišlo v zbornico veliko socialnih demokratov. Pregovor pravi: „Gliha vkup štrija“. Kar lepo k socialnim demokratom, liberalni učitelji, tam je res vaš najboljši prostor, saj ste ravno tako nasprotniki našega kmeta kakor socialni demokratje, v verskem oziru, ne mnogo boljše.“

Ta smrdeča cvetka je tudi jako značilna. Da bi nam jemal ugled pri ljudstvu, je ta večni lažnjivec in obrekljivec na katoliški podlagi podtaknil vse protikandidate za učiteljske kandidate, kar pač vsak otrok že ve, da učiteljstvo ni postavilo na svojo roko niti enega kandidata širom naše domovine. Ako je sodelovalo skupno z voditelji napredne stranke, s tem še ni rečeno, da so

bili ti naši kandidati. S tem nam je nehote izkazal preveliko čast, ki jo pa odklanjamo, ker je prišla v javnost le z namenom, nas ponižati, zasramovati in osmešiti pred ljudstvom. In ti podli ljudje se še drznejo venomer trditi, da ne „Domoljub“ in „Slovenec“, marveč učiteljstvo samo si jemlje zaupanje in spoštovanje pri ljudstvu, ker deluje temu nasprotno. Kako nas hinavsko prišteva k socialnim demokratom, kakor bi bili ti izvržek človeštva in pravi krivoverci. To je res pravo katoliško delo! Mi spoštujemo visoko socialno demokracijo, čeprav sedaj še ne spadamo v to stranko, a povedali smo že mnogokrat, da v politiki ima učiteljstvo proste roke, mi spoštujemo vsako prepričanje, če je kdo socialni demokrat, mi nimamo nič proti temu, ogromna večina je še sedaj narodno-napredna. Čemu bi se upirali duhu časa? To je nazadnjaštvo! Socialna demokracija se mora danes v javnem življenju in v politiki upoštevati, ker je zaradi svoje organizacije ena najmočnejših strank v Avstriji. Pri nas še ni prišla do pozitivnih uspehov, a duhu časa moramo dati prostora. Oni so prijatelji šolstva in učiteljstva, narodne prosvete in socialnega napredka, kar pa klerikalizem nikoli ni bil in tudi ne bo. Zato in za nobeno drugo reč ni pozdravil „Učit. Tovariš“ socialno demokracijo v državnem zboru. Ravno ta stranka bo ovirala, da klerikalizem ne bo mogel izvršiti svojih črnih naklepov nad šolo in učiteljstvom. Kar se tiče vere, ostane naš klerikalizem podel, obrekljiv in dosledno hudoben, kakršen je bil vedno. Socialna demokracija ni bila nikdar principiarno protiverska stranka, kolikor je nam znano, marveč je bila vedno le proti zlorabi vere. Kdo je boljši, tisti, ki zahteva, da naj se živi, dela in piše, kakor nas učijo temeljni nauki naše vere, ali tisti, ki lepo našo vero uči, a živi, dela in piše tem naukom nasprotno, da s tem bije verskim resnicam naravnost v obraz, kar smo že mi dokazali z brezštevilnimi zgledi? Doktorji sv. pisma, na noge! Dokažite nam to večno in kočljivo vprašanje, zaradi česar se bije neprestani boj!

Nam se očita, da smo v verskih zadevah malo boljši od socialne demokracije, ker zahtevamo, da se živi, dela in piše po naukih božjih in cerkvenih zapovedih, ne pa v krivoverskem klerikalnem zmislu. Mi zahtevamo pojasnila v tem oziru že mnogo let, a klerikalizem molči kot grob, noče dati odgovora, menda, ker ga ne more! Mnogo let je vpil neprestano: brezverska šola in brezversko učiteljstvo sta kriva vsega tega. Sedaj nam zopet očita brezverstvo, a odgovora ne da, ko ga zahtevamo, ko smo dokazali, da stoji klerikalizem na krivoverski podlagi. Kdo je večji nasprotnik našega kmeta, učiteljstvo ali klerikalizem? Učiteljstvo žrtvuje vse svoje dušne in telesne moči, da bi naš narod povzdignilo potom šolstva na višek omike in s tem do boljše blaginje. Kdo pa dela večne ovire pri tem težavnem delu? Mar ne naš klerikalizem, ki je z dna svoje črne duše nasproten učiteljstvu že od pamtiveka?

Šola je prokletstvo za naš narod, je geslo našega klerikalizma. Neštetokrat smo z golimi dejstvi dokazali, na kak grd, podel in nesramen način ovira šolstvo že od nekdanj, in ta stranka si upa še trditi, da je prijateljica našega kmeta ter očitati, da je učiteljstvo kmetu nasprotno! To je najgrša laž, klerikalna nesramnost in podlo obrekovanje na katoliški podlagi. Kdor ovira šolstvo in principiarno nasprotuje učiteljstvu, isti je največji narodni sovražnik, največji nasprotnik našega kmeta, grobokop napredka in socialnega razvitka — in to je naš potuhnjeni, lažnivi, obrekljivi in nepoboljšljivi klerikalizem. Sedaj je ta stranka izpremenila svoje ime v S. L. S., postala je po imenu demokratska, a dela in pisave z napadi na učiteljstvo in šolo so isti kakor nekdanj. Izpremenila je torej samo ime duhu časa pri-

merno, da s tem lažje vara javno mnenje ter meče nerazsodnemu ljudstvu pesek v oči. Zloraba vere, boj za nadvlado, nasprotstvo zoper šolo in učiteljstvo, razne organizacije med narodom za svoj prid in žep — vse to je ostalo kakor je bilo. (Dalje.)

Pisarna.

LXI.

Glede na izraženo željo v štev. 40. „Učit. Tov.“ odgovarjam, da je knezoškofijski ordinarijat odgovoril, naj se v zadevi svojega otroka obrnem na župnijski urad, kjer dobim primeren meritorični odgovor. Župnijski urad je zahteval naznanilo, a to je bilo poslano okr. šol. svetu. Pisal sem pa žup. uradu, kake reče je imel deček iz verouka, a ta mi ni potem ničesar odgovoril. Na ukaz okr. šol. sveta se je 25. pret. m. vršila kraj. učit. konferenca in tu se je z dvema glasoma proti enemu glasu sklenilo, da naj deček Stanislav, t. j. moj sin, obiskuje II. razred višje skupine. Katehet (kraj. šol. nadzornika ni bilo pri konferenci) pa pravi, da otroku odreka sposobnost, da bi pohajal verouk v tej skupini in to zaradi njegove starosti in malomarnosti. Predlaga tudi, da bi se jaz kot oče otroka ne smel udeležiti glasovanja in zahteva, da otrok hodi v II. razred nižje skupine. V znak protesta se tudi ne podpiše pod zapisnik, dasi je bil ves čas konference navzoč in se mu je zapisnik prečital. Zapisnik sva podpisala jaz in gđ. učiteljica ter sem ga odposlal okr. šol. svetu. Jaz sem izrečno poudarjal in v zapisniku zapisal, da je moj sin popolnoma zmožen pohajati višjo skupino, ker ima v vseh drugih predmetih dober red, le v verouku mu je dal katehet zadnje četrtletje 5. V šolskem letu 1906./7. je imel iz verouka 3, 3, 4, 5. Prejšnja leta pa 2.

Jaz za svojo osebo trdim, da je katehet nalašč dal red 5, ker ne more mene ne otroka trpeti. To je maščevanje!

Najsi okr. šol. svet sklene, kakor hoče — mogoče pa je, da ustreže katehetu.

Gospoda pri višjih šolskih oblastvih piše tako-le: „Im übrigen wird der Schulleitung die strenge Einhaltung der Vorschriften des Abschnittes XI. der Schul- und Unterrichtsordnung eingeschärft.“

Kako birokratsko in lepo! Kaj ne, tak ton pri nas, ko sta vendar zastopnika učiteljstva v okr. šol. svetu moža! Prosim, da bi se v „Tovarišu“ omenilo tudi o tem, kako je to, da mora oženjeno učiteljstvo pobotnice za draginjsko doklado dati potrditi in podpisati župnemu uradu. Bog ve, kdo je to izprožil in kje so bili tedaj zastopniki nar.-napr. stranke, da so ta predlog v dež. šol. sv. pustili, da je prodr. Ali bi se ne mogla ta srednjeveška neumnost odpraviti?! Na Kranjskem so pač čudne razmere, to pa le zaradi tega, ker je učiteljstvo v splošnem preboječe. Gospoda, ki pozna ljudsko šolo le na papirju, pa z nami pometa! — Kakor znano, meni klerikalci povsod nagajajo, kjer morejo, prevrnili so mi čebelnjak in mi naredili kakih 140 K škode. Govori se, da bo občinski odbor sklenil me predstaviti (ojoj!), odnosno prosil za moje premeščenje — ker se ne vdam klerikalni komandi. Poudarjam, da se nobenega ne bojim, dokler izpolnujem svoje dolžnosti. — V šolskih postavah ni nikjer povedano, če sme, in koliko sme računati učitelj za duplikat šolskega naznanila. Jaz sem včeraj nekemu klerikalcu napravil duplikat za njegovega sina, pa mu nisem računil ničesar, rekel sem, da mu že pošljem račun. Zakaj bi naj učitelj delal zastonj, medtem ko gospod župnik računa za razne liste 2 K 10 h takse?! Prosim pojasnila! — Želim le, da bi „Učit. Tovariš“ tako vrlo zastopal korist in ugled teptanega učiteljstva, ko doslej in da bi

tudi našo višjo gospodo, ki jaha \$\$, pa jih sama ne izpolnuje, trdo prijemal. Rokavice dol, treba je metle!

A. K., nadučitelj.

Odgovor. Na duplikat izpričeval in naznanil pride kolek za 2 K, a druge takse šolsko vodstvo ne sme pobirati. — O drugem govori dovolj jasno Vaše pismo.

Književnost in umetnost.

„Slovenska Matica“. 154. odborova seja v torek, dne 5. novembra, 1907, ob peti uri popoldne v društveni pisarni. Predsednik javi, da so zborovali reklamni, folklorski, knjižni in zemljevidni odsek. — Odbornik dr. Iv. Tavčar poroča o pravdi profesorja v p. Iv. Jesenka proti „Slovenski Matici“. Sodijska obravnava se je preložila za 14 dni. Izvršujoč svoj knjižni program, sklene odbor proslaviti 400 letnico Primoža Trubarja s slavnostno akademijo in izdajo „Trubarjevega Zbornika“. — 100 letnica rojstva dr. Janeza Bleiweisša se isto tako proslavi s posebno „Spomenico“. — Povodom upokojitve Matičnega častnega člana, vseuč. prof. dr. V. Jagića, izide v „Knezovi knjižnici“ poseben spis. — Sklene se, da se vsi Matičini uradni spisi kolkujejo z narodnim kolkom. — Tajnik poroča o raznih prošnjah za podarjenje založnih knjig in o izpremembah poverjeništev. — Nova poverjeništa so se osnovala: pri Sveti Trojici v Slov. goricah, v Šklednju pri Trstu, v Sv. Križu pri Križevcih, v Št. Petru pod Sv. Gorami, v Črnem lugu na Hrvaškem, v Spljetu, v Zatičini, v Semeljeih v Slavoniji, v Podčetrku, v Senju, v Šempasu in v Pragi II. poverjenišvo. — Za t. l. je poravnalo udnino 2028, za leto 1908. 11 udov. Od zadnje seje je pristopilo vnovič ali na nove—191 udov in dva ustanovnika.

Konstatira se vnovič, da srednješolci in učiteljski plačujejo kot naročniki za društvene publikacije le po K 2.—. Visokošolci plačujejo kot redni udje K 4.— letnine.

Zvonček objavlja v 11. številki to-le lepo vsebino: 1. Materi na grob. Andrej Rapč. Pesem. — 2. Teta. Fran Tratnik. Povest. — 3. Na konjiču. E. Gangl. Pesem s podobo v barvotisku. — 4. Zgode in nezgode. Iv. Kiferle. Povest. — 5. Golob golobu. Polenčan. Povest. — 6. Jesenski zaspanček. Avguštin Šabec. Poučni spis s podobo. — 7. Med angeli in cvetjem. Slika v barvotisku. — 8. Premodre glave. Silvester K. Narodna smešnica. — 9. Bolna Minka. E. Gangl. Povest s podobo v barvotisku. — 10. Cigani. D. K. Povest. — 11. Pouk in zabava. Zastavica v podobah. Fr. Rojce. — Pevajmo tudi mi! Iv. Kiferle. Uglasbena pesem. — Rešitev. — Kotiček gospoda Doropoljskega.

Popotnik. Letnik XXVIII. Štev. 10. — Na uvodnem mestu priobčuje marljivi tovariš Avguštin Požegar vrlo zanimivo razpravo „Zborduša“. — Fr. Fink govori o „Preosnovi spisnega pouka“. — Dragotin Pribil je preložil iz češčine članek „Eksperimentalna šola“. — Miro Šijanec nadaljuje s svojim spisom „Triandrus“, govoreč o Aristotelu. — „Pokret za umetniško vzgojo v tujini“ se zove informativni članek, ki ga je preložil iz „Ped. Rozhl.“ D. P. — Listek, Pedagoški paberki in Kronika prinašajo tudi to pot mnogo zanimivih drobtin.

„Domače ognjišče“. Vsebina 10. štev.: 1. Andrej Rapč: Roditeljski večer. — 2. Rudolf Horvat: O vzgoji otrok v predšolski dobi. — 3. F. M.: Sirotinski sveti. — 4. Dopisi. — 5. Drobtine. — Toplo priporočamo!

Etika in politika. Predaval v „Akademiji“ 24. februarja 1907 prof. dr. Albert Bazala (Zagreb). Izdal konzorcij „Slovenske Gospodarske Stranke“. Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Koledar (Vestnik) šolske družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani za l. 1908. je izšel z mnogovrstno in zanimivo vsebino. Cena K 1:20. Toplo priporočamo.